

idėti iš eilės.

Galima kiekvienam mokiniui duoti po vieną kortelę. Pasitardami jie sudeda pastraipas iš eilės.

Mokiniams

Eglė žalčių karalienė

Lietuvių pasaka

Vieną kartą gyveno senelis ir senutė. Jie turėjo dvylika sūnų ir tris dukteris. Jauniausios vardas buvo Eglė.

A Vieną vasaros vakarą visos trys seserys išėjo maudytis. Maudėsi, džiaugėsi. Kai Eglė išlipo ant kranto ir norėjo apsirengti, savo marškinių rankovėje pamatė žaltį. Vyriausioji sesuo paėmė lazda ir norėjo jį išvaryti. Tada žaltys tarė Eglei:

– Pasakyk, Eglute, kad tekėsi už manęs, tai pats išlįsiu.

Eglė išsigando, pradėjo verkti: kaip ji gali už žalčio tekėti. Po to piktai pasakė:

K – Atiduok mano marškinius ir keliauk, iš kur atvykai!

O žaltys vėl sako:

– Pasakyk, Eglute, kad tekėsi už manęs, tai pats išlįsiu.

Neturėjo, ką daryti Eglė ir sutiko tekėti už žalčio.

C Po trijų dienų tėvai žiūri – daug žalčių į kiemą šliaužia. Piršliai į vidų įšliaužė pasikalbėti su tėvais ir Egle. Tėvai ilgai nenorėjo atiduoti Eglės žalčiams. Bet po ilgų kalbų sutiko.

Tada Eglė su žalčiais iškeliavo į pajūrį. Ten jos laukė labai gražus jaunikaitis. Jis pasakė, kad jis yra tas pats žaltys, kuris buvo jos marškinių rankovėje.

O Jie greitai nuplaukė į netolimą salą, o iš ten nusileido į požemį, po jūra, kur buvo puikūs žalčio rūmai. Čia jie šventė savo vestuves – tris savaites linksminosi, šoko.

Žalčio rūmuose Eglei buvo gera ir ji beveik užmiršo tėviškę.

H Praėjo devyneri metai. Eglė susilaukė trijų sūnų: Ažuolo, Uosio, Beržo – ir vienos dukrelės – Drebulės.

Vieną kartą vyriausias sūnus paklausė Eglės:

– Mamyte, kur gyvena tavo tėvai? Eikime kada nors pas juos.

N Tada Eglė prisiminė savo tėvus, brolius ir seseris. Pradėjo galvoti, ar gyvi jie, ar sveiki. Ir pradėjo savo vyro prašyti, kad leistų ją ir vaikus aplankyti tėviškės.